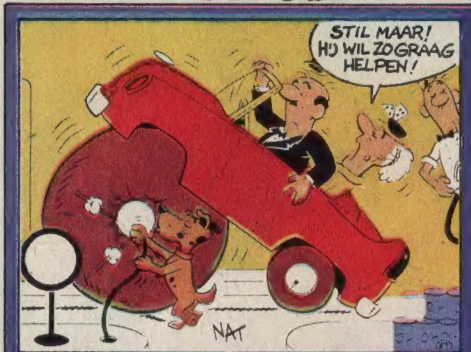
WEEKBLAD
PEP
Nr. 25 22 juni 1968
35 ct. per week;
losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.

Asterix EN DE OLYMPISCHE SPELEN PAG 4-5

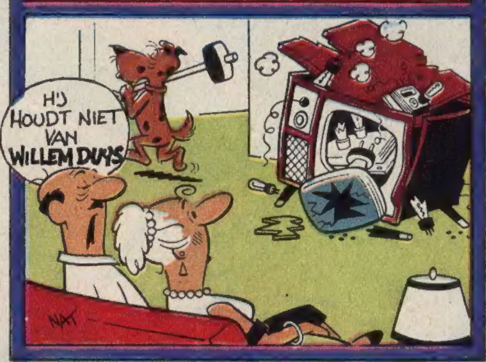
OSTIA DE HAVEN VAN ROME

Onze PEPplaat is deze keer gewijd aan de havenplaats aan de monding van de Tiber waarlangs de voorraden van ver overzee naar het oude Rome werden vervoerd: Ostia, in haar bloeitijd een stad van niet minder dan 100.000 inwoners! Het huidige Ostia is een onbelangrijk dorpje, waaruit alle activiteiten in de loop der eeuwen zijn weggevloeid. De genadeklap kwam in 1575, het jaar waarin de Tiber zóver buiten haar oevers trad, dat de bedding van de rivier kilometers verlegd werd en Ostia in enkele weken tijds ver van haar natuurlijke verbinding met Rome kwam te liggen.

Met de ondergang van het Romeinse Rijk werd ook Ostia geleidelijk ontvolkt. De talloze schitterende bouwwerken werden verwaarloosd en vervielen tot ruïnes, die verdwenen onder een metersdikke laag stof en leem. Voorzichtige opgravingen hebben de fundamenten en zuilstukken uit de Oudheid gedeeltelijk blootgelegd: nu nog getuigen brokken steen en marmer van de grootheid van het Romeinse Imperium.

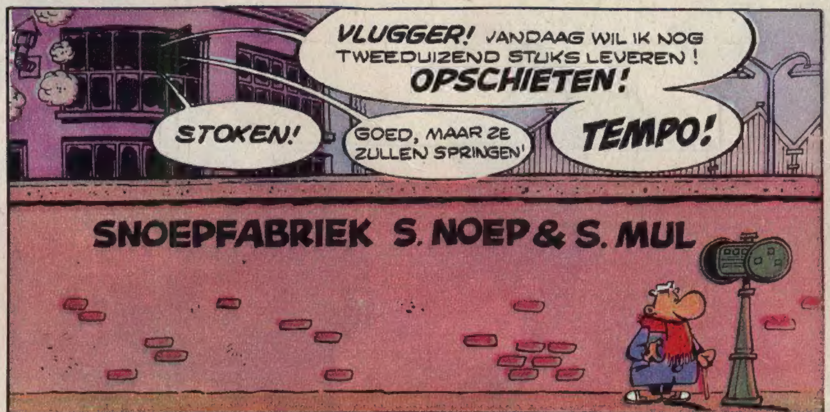

OLIVIER BLUNDER

1968 Ed. Dargaud

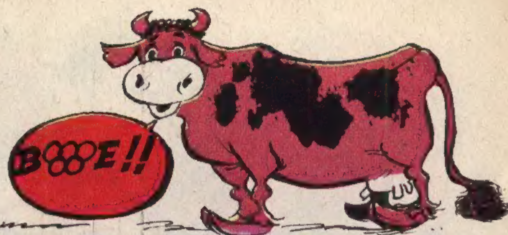

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

IK WILDE INSCHRIJVEN VOOR HET NUMMER KATAPULT SCHIETEN.

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

PEPPOST postbus 497 AMSTERDAM

WETENSCHAP

In uw blad publiceert u weleens artikelen over verschillende onderwerpen van wetenschap, voornamelijk ruimtevaart. Er zullen wellicht personen onder uw lezers zijn die wat meer van deze wetenschap en andere willen weten. Zij zouden best lid van onze vereniging kunnen worden. Onze vereniging, die zich tot doel stelt wetenschappelijke hobby's populairder te maken onder de jeugd, houdt zich voornamelijk bezig met ruimtevaart, astronomie, ufologie (studie van onbekende vliegende voorwerpen). Ons maandblad „Universum" bevat alle wetenswaardigheden over deze drie onderwerpen. Leeftijd der leden is 16 t/m 25 jaar. Leden krijgen het verenigingsblad gratis toegestuurd. Het gehele bestuur bestaat uit amateurs. Voor inlichtingen:

Vereniging voor Wetenschap en Techniek, p/a A. v.d. Waal, Klaverstr. 14b, Rotterdam-21

KRITIEK

Ik heb nu kritiek op kritiek, want dat jongens of meisjes slechte dingen over PEP zeggen, vind ik misselijk. PEP is een blad voor iedereen, de redactie zet erin wat zij wil en dat is goed. PEP moet doen wat hij wil. PEP is voor iedereen, want de een wil sport, de ander wil beat en dat staat er allemaal in.

Hilde Bas, Hilversum

US

Ik vind, beste Rob van Beeten uit Velp, dat je die nonsens over de U.S. en president Johnson maar weg moet laten. Laten we de politiek maar aan de kranten overlaten en aan de bladen die daar speciaal voor zijn. En bemoei je niet met zaken waar je geen verstand van hebt. Mij kan het niets schelen, maar je blameert je zo, zie je! Neem jij maar eens zo'n belangrijke beslissing als deze „hereboer" moet nemen! President zijn is niet zo'n gemakkelijk baantje! Schrijf maar eens naar mijn huisadres hoe jij het zou doen!

Inge Willemsen, Rembrandt van Rijnstraat 99, Weesp (NH)

DEZE WEEK:

OLIVIER BLUNDER

ZIET U WEL? ZE ZIJN GESPRONGEN!

DAT DOET ME DENKEN AAN MIJN ZWAGER ... DIE WERKTE BIJ 'N WEERSTATION ... HIJ ZEI ALTIJD, ALS JE EEN BALLON VULT MET GIST EN HETE LUCHT, DAN ...

JAKKIE! DAT HEB JE MET DIE LOPENDE BAND PRODUKTIE VAN TEGENWOORDIG ... ZE BEKNIBBELEN OP DE SUIKER!

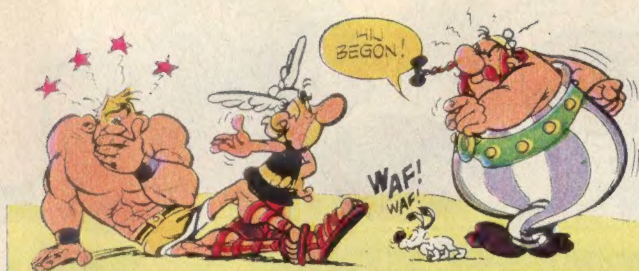
HE ... VOORZICHTIG! 'T SCHIJNT DAT ER IEMAND ONDER LIGT!

NOU EN? DAN PIEPT-IE WEL EN WETEN WE METEEN WAAR HIJ ZIT!

MOET JE ZIEN! D'R IS ER HIER EEN AAN 'T SNORKELEN!

158.

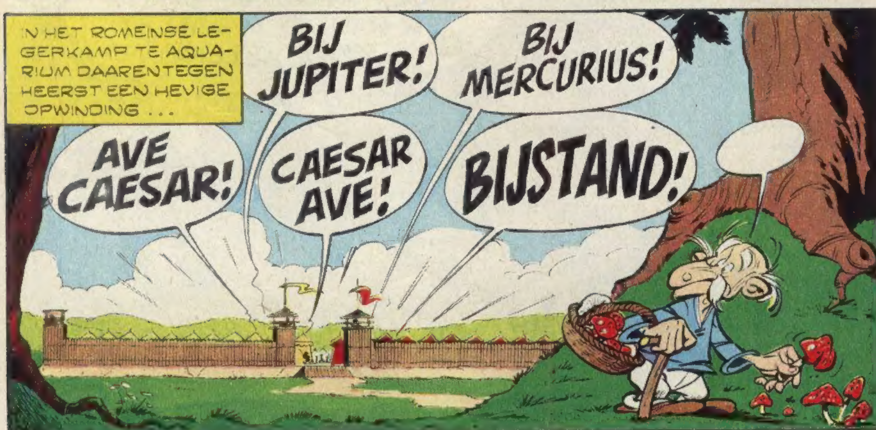
van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

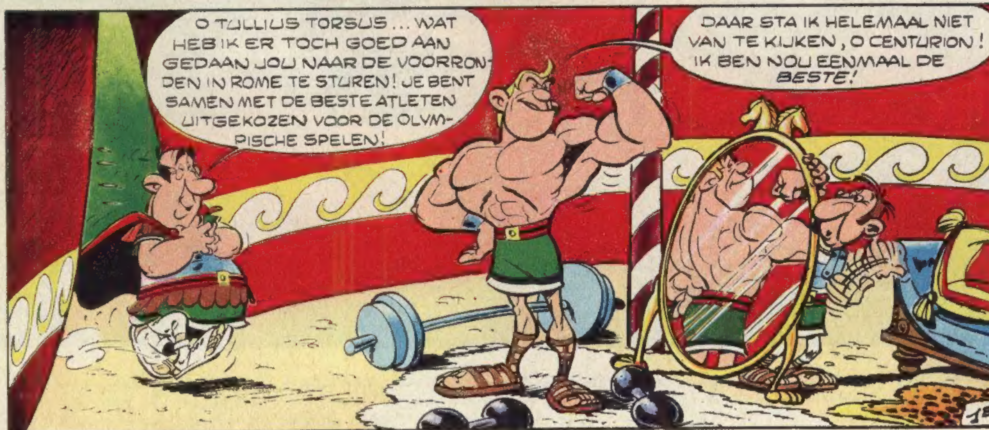
Asterix en de

HET GAAT ER RUSTIG AAN TOE IN HET KLEINE GALLISCHE DORPJE DAT WIJ ONDERHAND ALLEMAAL WEL KENNEN. OBELIX LEERT IDEFIX MENHIRS TE BEZORGEN, ASTERIX ZIT LEKKER LUI IN HET ZONNETJE EN KNAPT 'N UILTJE OF KLUNGELT MAAR WAT... KORTOM, HET GAAT ER *ERG* RUSTIG AAN TOE IN HET KLEINE GALLISCHE DORPJE . . .

OLYMPISCHE SPELEN

Het Olympisch gebeuren staat weer voor de deur, en niet alleen in Mexico! Ook in het oude Athene, in Rome en ... hoe kan het anders, in Gallia worden naarstig voorbereidingen getroffen ...

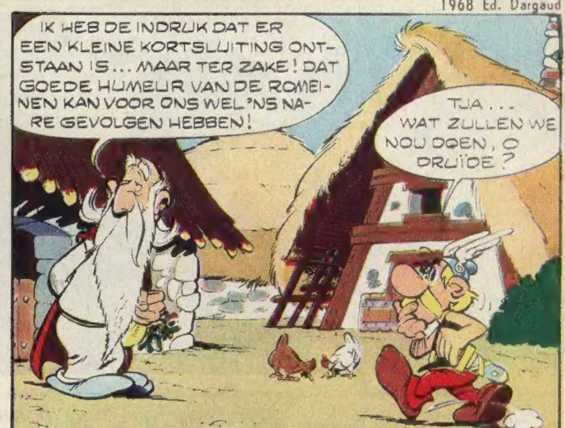

WORDT VERVOLGD

ZORRO EN DE RONSELAAR VAN SANTA LUZ

EEN ONVERWACHT "BEZOEK" VAN DE LANSIERS BRENGT NOOIT VEEL GOEDS MET ZICH MEE. DE BURGERS VAN SANTA LUZ HEBBEN ZICH DAN OOK BIJTIJDS IN HUN HUIZEN VERSCHANST, ALS DE NIEUWE CAPITANO, RAMOM ORTEGA, MET ZIJN MANNEN ARRIVEERT...

IK GELOOF NIET DAT DE LANSIERS JE LASTIG ZULLEN VALLEN, MAAR ALS ZE VERVELEND WORDEN MOET JE ME WAARSCHUWEN! ZUL JE DAT DOEN, CONSUELA?
MAAKT U ZICH OM MIJ GEEN ZORGEN, SEÑOR!

IK VIND HEM REUZE SYMPATHIEK, DIE DON DIEGO! AFKOMST VERLOOCHENT ZICH NIET, DAT KUN JE AAN HEM TOCH WEER MERKEN!
IK HOOP DAT DE BLOEDHOND HEM HIER NIET ONTDEKT!

GEGROET, MENSEN! IK BEN CAPITANO RAMON ORTEGA!
AANGENAAM KENNIS MET U TE MAKEN, SEÑOR!

KIJK NOU EENS, WAT EEN SCHATJE! HOE HEET JE?
CONSUELA, SEÑOR...!

IK BEN DE DOCHTER VAN DON FELIPE, DE EIGENAAR VAN DE LEON D'ORO!
STA NIET ZO TE TRILLEN, MEID! JE HOEFT VOOR MIJ NIET BANG TE ZIJN! EN MIJN MANNEN ZULLEN HET WEL UIT HUN HOOFD LATEN JE LASTIG TE VALLEN!

STAAT U MIJ TOE NU TE GAAN, SEÑOR! IK MOET NAAR DE KEUKEN!
NATUURLIJK KINDJE, GA MAAR GAUW NAAR JE POTTEN EN PANNEN! LAAT ONS GAUW EENS VAN JE KOOKKUNST GENIETEN!

HAAL DE BESTE WIJN DIE JE IN HUIS HEBT, KASTELEIN! DE ALLERBESTE, VERSTA ME GOED!
NATUURLIJK, SEÑOR!

MAG IK U VOORSTELLEN... DE BURGE-MEESTER VAN SANTA LUZ, ALCALDE ALVARO TORRES!
GAAT U ZITTEN, ALCALDE!

U ZULT BEGRIJPEN DAT IK DE TAKEN DIE MIJN NIEUWE FUNCTIE MET ZICH MEEBRENGT, ZO GOED MOGELIJK EN MET INACHTNEMING VAN DE WET WIL VOLBRENGEN!
DAT BEGRIJP IK, JA! MAAR GAAT U VERDER!

MIJN AMBT EN RANG GEEFT ME DE BEVOEGDHEDEN OM DE NODIGE MANNEN TE RECRUTEREN DIE ME KUNNEN HELPEN DE VEILIGHEID EN DE RUST VAN ONZE BURGERS TE WAARBORGEN! NU HEB IK GEHOORD DAT DE BERGEN HIER BARSTEN VAN HET ZILVER...

UITERAARD IS DE VERDEDIGING VAN 'N LAND EN DE INSTANDHOUDING VAN EEN LEGER EEN KOSTBARE AANGELEGENHEID..! DENKT U ZICH EENS IN HOEVEEL GELD ERVOOR NODIG IS OM-IK NOEM MAAR WAT-MIJ EN MIJN LANSIERS TE BETALEN!
AHUM!

ZILVER BRENGT GELD OP, NIETWAAR? MAAR OM HET TE DELVEN, HEBBEN WE STERKE MANNEN NODIG..! ZULKE MANNEN LOPEN ER IN SANTA LUZ GENOEG ROND! MAAR ... UW BURGERS HEBBEN ZICH IN HUN HUIZEN VERSCHANST!

U BEGRIJPT ZEKER WEL DAT IK ZODOENDE GEEN KANS KRIJG OM 'N AANTAL VRIJWILLIGERS OP TE ROEPEN?
TJA...

1968 Walt Disney Productions

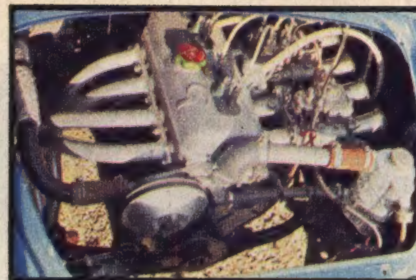

Larrousse hàd die verraderlijke sneeuwhoop kunnen zien. Hij had er in elk geval genoeg lampen voor.

KLIMGEIT OP DUBBELDIKKE ZOLEN

Gérard Larrousses Alpine 1600. Een compact gebouwde sportcoupé die in de bergen lijkt te zijn geboren. Let op de korte wielbasis en de dubbeldikke Dunlop-zolen van deze klimgeit.

ALPINE
technisch bezien

carrosserie	polyester
chassis	buizen
lengte	385 cm
hoogte	113 cm
breedte	145 cm
motor	Renault
inhoud	1608 cc
vermogen	140 pk bij 6400 t/min.
inhoud benzinetank	80 liter
topsnelheid	210 km/uur

Het waren de vinnige Franse Alpines die in de Rallye Monte Carlo 1968 voor het onontbeerlijke vuurwerk zorgden. Lange tijd hielden drie helblauw gespoten Berlinettes befaamde rally-reuzen als Porsche, Cooper, Saab en andere parmantig achter zich. Vooral de equipe Larrousse-Callewaert — nu ruim één jaar onder contract van de piepkleine Franse fabriek — deed generaal De Gaulles neus van trots krullen. En daar is wat voor nodig. Huilend snerpte de wagen met rallynummer 43 langs de witbesneeuwde bergflanken. Gierend, slippend en tegensturend nam hij de scherpste hairpins. Met elke meter die hij onder zijn spinnende achterwielen wegranselde, vergrootte hij zijn voorsprong. Na elke kilometer werd de kans op de eindzege groter. Heel Frankrijk wachtte vol ongeduld op de felbegeerde nationale autotriomf waarmee ze in het land van Marianne bepaald niet verwend zijn. Maar het feest ging niet door. Een onnozele sneeuwhoop, een flauwe bocht en Larrousse en zijn makker vlogen in de berm en uit de strijd. Frankrijk rouwde, maar was tegelijk machtig trots op die pittige Alpine, die geen berg te hoog gaat, waarvoor geen bocht te scherp is, geen afdaling te steil, geen klassementsproef te zwaar.

Hier in PEP, de Alpine-Renault 1600 van Gérard Larrousse lui-même. Het Franse paradepaardje in bergritten en slopende rally's. Op de foto's nog besmeurd met het stof van het zware Critérium des Cévennes. Waarin hij een glansrijke overwinning behaalde. Een wagen geschapen voor het allerzwaarste rally-werk. Een ongeëvenaarde klimgeit, wendbaar en handelbaar als een botsautootje op de kermis. Onvoorstelbaar fel in acceleratieproeven en met zijn top van 210 km/uur een van de snelste onder zijn soortgenoten. Temperamentvol, driftig en agressief als een Parijse verkeersagent op Place d'Etoile tijdens het spitsuur. De carrossiers van Alpine hebben hun Berlinette niet per se mooi willen maken. Maar doelbewust praktisch, sober, maar... sportief. Hij is superlicht, deze eigenwijze sportcoupé, dank zij vooral de polyester carrosserie. Een materiaal dat de fabricage er niet eenvoudiger op maakt, maar dat kilo's in gewicht scheelt. De Alpine 1600 weegt dan ook slechts 645 kg, waarvan de achtertrein bijna 390 kilo voor zijn rekening neemt. Hier vinden we de pittige Renaultmotor met koppeling en vijfversnellingsbak. Met die motor willen ze bij Alpine niets te maken hebben. Goed, ze willen hem d'r nog wel inhangen, maar dat is ook het alleruiterste. De Alpine-fabriek in Dieppe maakt alleen carrosserieën. Niet zo veel. Per jaar zo'n stuk of 350. Geen confectieauto's dus, die Alpines, maar haute-couture-coupés, die door talloze handen liefdevol op het zwaarste rallywerk worden voorbereid. De brede Dunlop-Racingbanden, de kleine wielbasis van 210 cm en de positie van de Renaultmotor boven de achterwielen geven de Alpine 1600 een voortreffelijke wegligging. Als je aan het stuurwiel draait, merk je waarom Larrousse zijn Alpine zo snel door de scherpste bochten kan drukken. De totale uitslag van het stuur bedraagt niet meer dan een kwart slag naar links en een dito naar rechts! Zeldzaam direct! De piloot heeft — eenmaal in de kuipstoel gezeten — wel even tijd nodig om aan de complete uitstalling van klokken, meters en hendels te wennen, maar alles is overzichtelijk, compact en op één lijn gegroepeerd. De rechter hand valt loodrecht op de korte versnellingspook die de gesynchroniseerde vijfbak bedient en het dak wordt gestut door een zogenaamde „rollbar", die ervoor zorgt dat de coureurs een eventuele salto kunnen overleven. Prettig is ook dat er een brandblusapparaat aanwezig is en dat je je aan de schuimrubber bekleding nooit een buil kunt vallen. Larrousse en zijn maat kropen dan ook blakend van gezondheid uit hun Alpine toen deze in de Rallye Monte Carlo die fatale slip maakte. Maar wat wáren ze nijdig! Want de Alpine 1600 is uitsluitend gemaakt om te winnen!

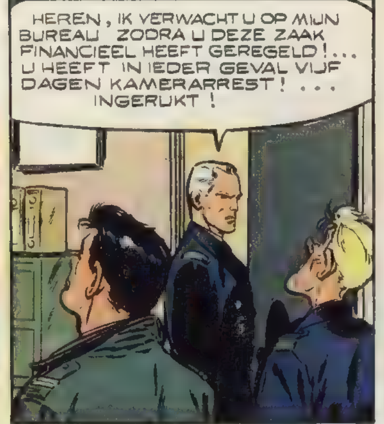

MICK TANGY

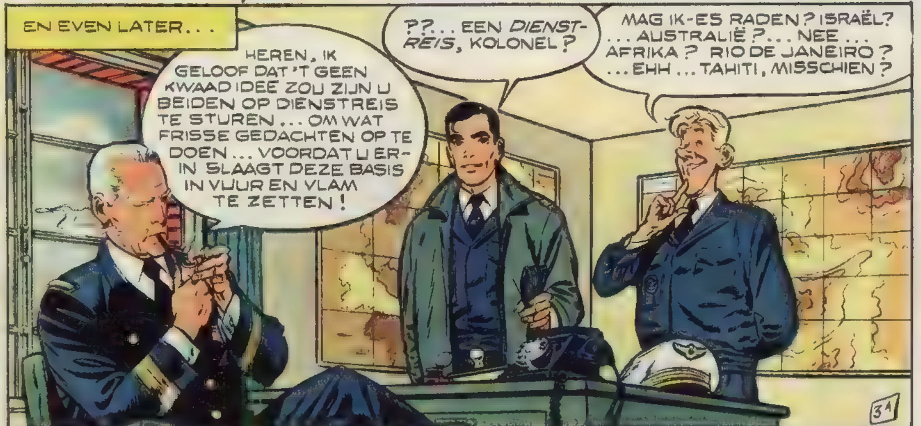
Als luitenant Laverdure in z'n snelle sportwagentje het bureau van de basiscommandant nadert, vertrouwt hij 'n ietsje te veel op z'n nieuwe remmen! En nu . . .

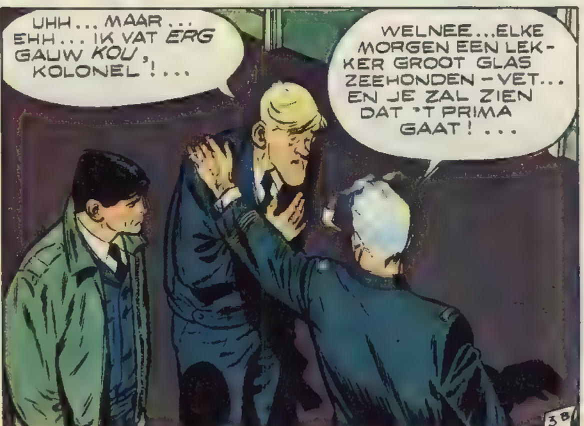

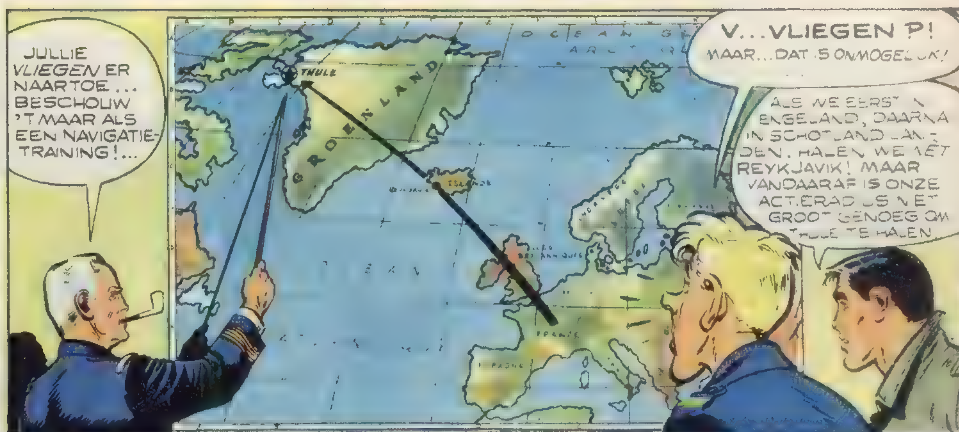

GEVAAR OP GROENLAND

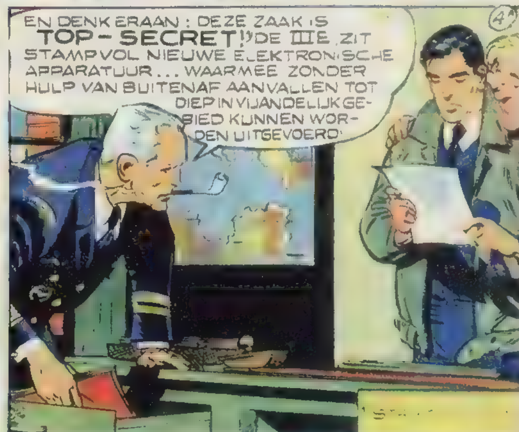
DOOR UDERZO EN J.M CHARLIER

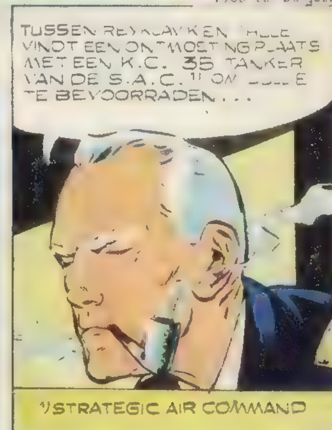

WORDT VERVOLGD

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

Speciaal Tijd-Ruimte-agent Ravian is vanuit 't jaar 2720 met z'n Tijd-Ruimte-Voertuig naar de Middeleeuwen gereisd, om de verdwenen Xombul op te sporen.

RAVIAN en de

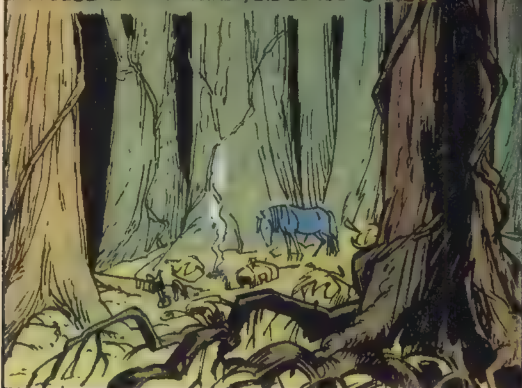

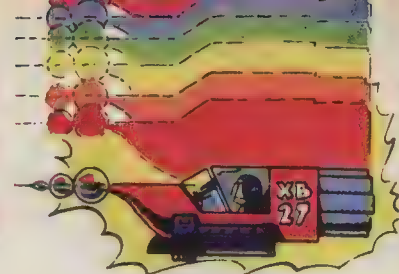

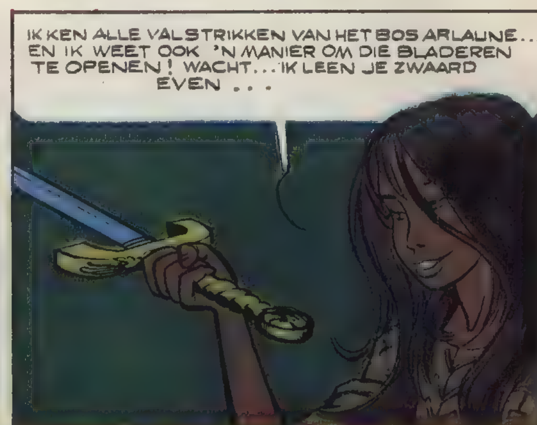

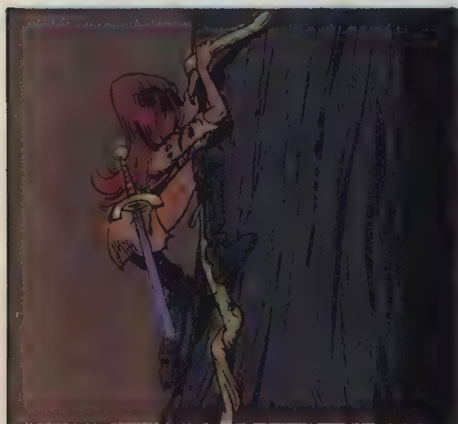

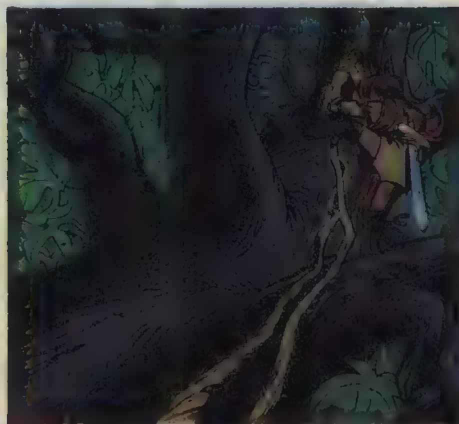
VIERDE DIMENSIE

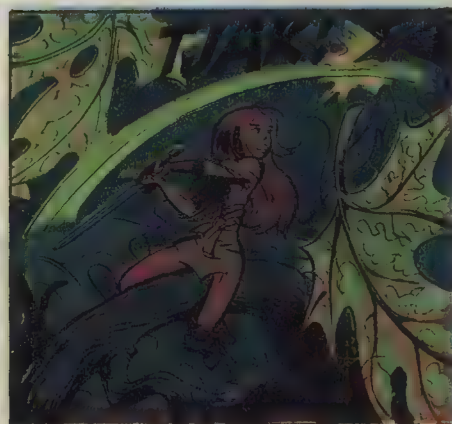

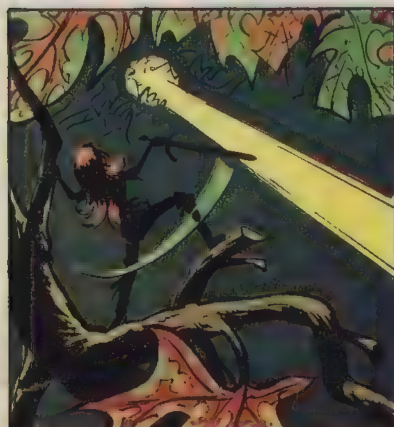

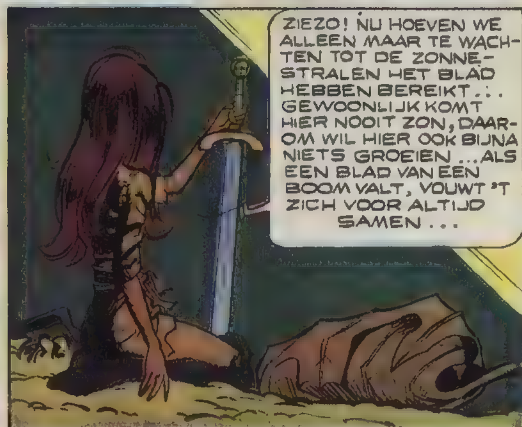

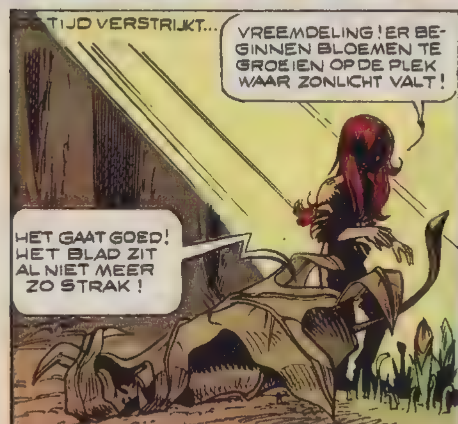

VOLGENDE WEEK : HET MOERAS DER KWADE DAMPEN'

OSTIA, de haven van Rome ten tijde van de keizers

(Zie ook pag. 2.) Het havenbeeld van Ostia werd beheerst door een van de beroemdste vuurtorens uit de Oudheid (1). Het eerste bekken heette Haven van Claudius (2). 3. Het gebouw van de havenwacht. Het tweede bekken (4) werd Haven van Trajanus genoemd. Het geheel was door een kanaal (5) verbonden met de Tiber. Op de vuurtoren (7) was 's nachts een vuur zichtbaar, overdag zwarte rook (6). 8. Een trireem, 'n Grieks vaartuig met drie roeibanken. 9. Koopvaardijschip voor anker. 10. Grote schuit, speciaal voor paardenvervoer ingericht. 11. Een licht troepentransportschip. De rijke ingezetenen (12) en het gepeupel van Rome en Ostia (13) verwelkomden de schepen, in de hoop nieuws te vernemen uit verre landen. Op de kaden lagen werptuig+munitie (14) gereed voor verscheping. Met takels (15), door slaven (16) bediend, wordt alles in- en uitgeladen. 17. Vierdraadsblok. Toezicht op de werkzaamheden hielden een opzichter (20) en een werkbaas (21). Een scheepsbouwer (19) inspecteert een schip in aanbouw (18). 22 en 23. Respectievelijk Phoenicisch en Egyptisch scheepsbouwer, van wie de Romeinen de kunst hebben afgekeken. 24. Maalsteen voor het graan, dat met 'n balansweegschaal (25) gewogen werd. 26. Kanaalscheepje, waarin de ladingmeester (27) nauwgezet de amfora's (28 en 29) telt die ingeladen worden. De vrachten werden met ossekarren (30) en muilezels (31) naar de opslagplaatsen vervoerd. Handelslui uit diverse landen bespreken de prijzen van de artikelen: een bewoner van Arles (32), van Carthago (33), van Alexandrië (34) en van Noord-Gallië (35). De bedrijvigheden worden heel vaak gadegeslagen door (36) een pretor, d.i. 'n lijfwacht van de Keizer.

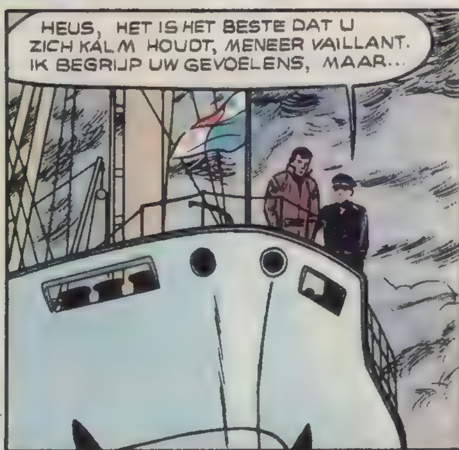
DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

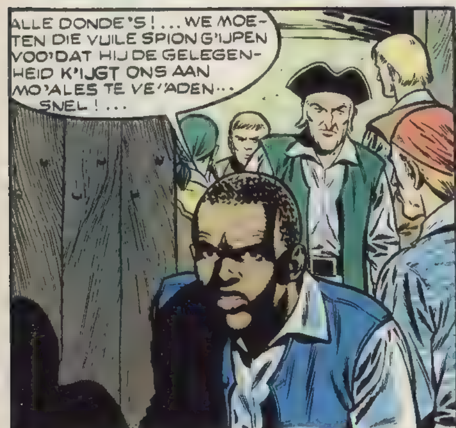

WORDT VERVOLGD

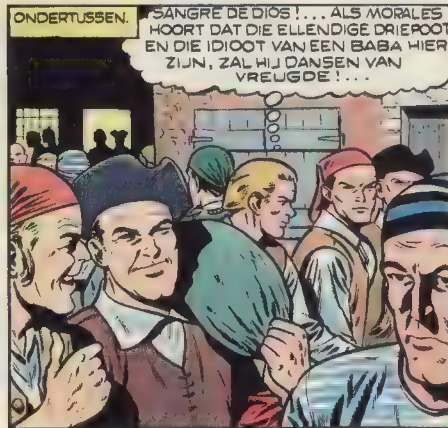

Baba en Driepoot, ontsnapt aan de muiters van Morales, horen op Barbados voor het eerst van de dood van Roodbaard. Tot overmaat van ramp worden ze ook nog ontdekt.

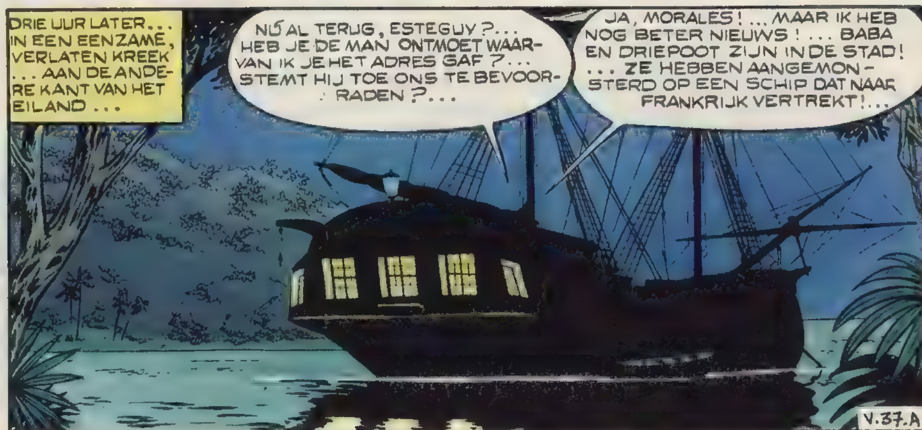
HET

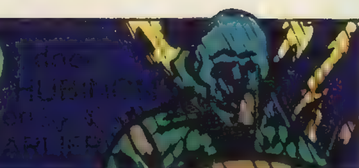

SPOOKSCHIP

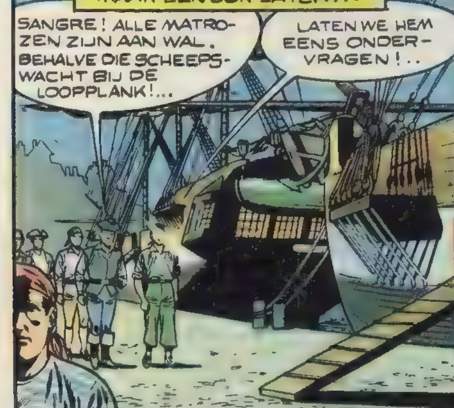

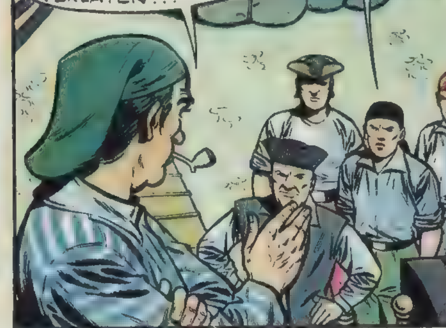

1968 Ed. Dargaud

VOLGENDE WEEK: ERIK IN DE VAL

DE

DOOR
QUINT

ILLUSTRATIE
HANS KRESSE

„Broeders, krijgers," sprak Tecumseh, „wij zullen ons morgen in een gevecht begeven dat mijn laatste zal zijn — mijn lichaam zal op het slagveld achterblijven...."

SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL

8 HET EINDE VAN TECUMSEH

Tecumseh, de Bergleeuw, na een leven vol strijd een man met 'n door littekens gehavend lichaam, stond naakt in zijn tent en keek neer op de kleding die hij had afgelegd. Het was het prachtige uniform van Engels generaal, dat hij had mogen dragen omdat zijn bekwaamheid door de Engelsen volledig was erkend, en uitgebuit. Ernaast lag zijn Indiaanse tuniek: herteleren beenbedekkingen en mocassins, een gordel van bevervel met tomahawk en mes. Daar stond hij, in gedachten verdiept, de vrijheidsstrijder, de Shawnee die een Indiaanse Vrijstaat wilde stichten en daar zijn leven aan had gewijd. Nu, de avond voor de grote veldslag waarbij hij het tegen zijn oude vijand de Amerikaanse generaal Harrison moest opnemen, begreep hij dat zijn strijd in een nederlaag zou eindigen.... Vele oorzaken kon hij daarvoor aanwijzen: de lafheid van de Engelse bevelhebber die hem moest bijstaan in de strijd; de verdeeldheid onder de verschillende stammen, waardoor het hem nooit helemaal was gelukt zoveel Indianen bijeen te brengen dat zijn leger groot genoeg was; de kortzichtige handelwijze van zijn broer, Tenskwatawa, die hij om die reden voorgoed uit zijn leven verbannen had. Hoewel.... Nu alles bleek te moeten eindigen in een ongelijke strijd, die maar op één manier kon aflopen, na zoveel jaren van dromen, reizen, vechten, nu leek de gedachte dat hij zou sterven zonder ooit Tenskwatawa te hebben teruggezien, alles nog somberder te maken....

Toen hij tot leider van de Shawnees werd gekozen, was zijn naam al wijd en zijd bekend, en zelfs zijn vijanden bewonderden hem, vooral omdat hij, tegen het gebruik van zijn volk in, nooit gevangenen liet martelen. Evengoed vreesden zij hem meer dan welke Indiaan ook, want het was zijn vaste overtuiging dat jachtgronden niet verkocht konden worden, evenmin als de hemel of de zon, en ze verdachten hem ervan dat hij een grootscheepse aanval voorbereidde waarmee hij alle blanke indringers uit het gebied van de Shawnees wilde verjagen.
Vooral toen Tecumseh zijn kamp opsloeg aan de Tippecanoe Creek en er van alle kanten strijdbare Indianen toestroomden, zodat dat kamp groeide en groeide, begonnen de Amerikanen in Tecumseh een bedreiging te zien voor hun veiligheid. De Amerikaanse generaal Harrison, die voor de rust in het district moest zorgen, kreeg te verstaan dat de Indianen al het land als hùn land beschouwden. Tecumseh sprak bitter over gebroken beloftes en valse verdragen. Hij wees erop dat Harrison een paar Indianen bij elkaar had gebracht, ze volgegoten had met vuurwater, en toen de jachtgronden van hen had gekocht die het bezit van àlle Indianen waren en niet door een paar stamhoofden verkocht konden worden.
Vaak waren er samenkomsten waarbij Tecumseh de krijgers toesprak. Gekleed in een leren broek en mocassins, met rode oorlogsstrepen over zijn naakte bovenlijf, liet hij zijn stem weerklinken boven de massa en zijn woorden rolden als donderslagen over zijn lippen.... „Onze vaderen verwijten ons onze lafheid! Ik hoor hun stemmen uit de graven in de huilende wind...."
Generaal Harrison begon zich — met reden — ongerust te maken. Hij zag het gevaar, maar hij moest wachten op een gelegenheid om te kunnen ingrijpen. En zodra Tecumseh weer voor een van zijn wervingsreizen op pad ging, wàs die gelegenheid er!
Hij maakte van de afwezigheid van Tecumseh gebruik om Tenskwatawa aan te vallen, die zich liet verleiden tot een gevecht. Tecumseh zou vast en zeker geprobeerd hebben te onderhandelen. Maar Tenskwatawa vergat het uitdrukkelijke bevel van zijn broer en hij vergat het grote plan....
In het bloedige gevecht dat volgde, bleek hoe verkeerd het was van Tenskwatawa om nú al tegen Harrison te vechten. De Indianen leden 'n zware nederlaag en de overlevenden vluchtten verbitterd weg. Tenskwatawa vluchtte de wildernis in en verdween spoorloos. Maar ook Tecumseh bleef niet wonen in het vernietigde kamp aan de Tippecanoe. Hij reisde opnieuw naar het noorden, waar de Engelsen met de Amerikanen in oorlog waren, en bood de Engelsen zijn hulp aan. Samen met de Engelsen zou hij zijn vijand Harrison bestrijden, en daarna zag hij wel verder. Een eigen leger zou hij wel nooit meer op de been krijgen.
Zo hoog achtten de Engelsen de Shawnee dat ze hem de rang van generaal aanboden. In een schitterend uniform leidde hij zowel Engelse legers als Indiaanse hulptroepen naar menige overwinning.
De Engelse bevelhebber onder wie hij moest vechten, was misschien wel de enige blanke die hij volkomen vertrouwde. Brock had hem nooit bedrogen, en hij was een dapper en bekwaam militair. Samen met hem bracht hij de Amerikanen de ene slag na de andere toe, hoewel zijn leger vaak in de minderheid was. Toen sneuvelde Brock, en zijn opvolger, Proctor, was een onzeker en kleingeestig man.
Inmiddels probeerde Tecumseh weer op te bouwen wat Tenskwatawa vernield had; maar hij kreeg zijn vroegere aanhang niet meer terug, hoewel zijn hartstochtelijke toespraken nog wel indruk maakten. Hij wist verre, vreemde stammen in de strijd te betrekken, Sioux van de prairies, Osagen, Tschippewa's, en zette hen op tegen de bondgenoten van de Amerikanen, de Utagami's; en hij overviel de nederzettingen van Peoria, nam de commandant en alle officieren gevangen, verjoeg de boeren van hun akkers naar het oosten, tot al het land verlaten lag en alle blokhutten brandden. Maar hij handhaafde een ijzeren tucht en geen vrouw, kind of gevangen man werd een haar gekrenkt. Hij gedroeg zich menselijker jegens de blanken dan deze ooit jegens de Indianen waren geweest.
Toen kwam hij weer tegenover Harrison te staan, die met drieduizend man tegen hem optrok en onderweg genadeloos de dorpen van de Indianen verbrandde, ook van hen die Tecumseh niet geholpen hadden.
De bevelhebber van het Engelse leger — Proctor — had niet zo'n macht over zijn Indiaanse hulptroepen en kon niet voorkomen dat er gevangenen werden gemarteld en gedood. Tecumseh wierp hem om die reden woedend voor de voeten dat hij vrouwenkleren moest aantrekken en naar huis moest gaan. Maar hij begon Proctor nòg heviger te minachten toen hij bemerkte dat de generaal zijn manschappen uit de strijd begon terug te trekken.. Harrison daarentegen werd met de dag doortastender. Hij volgde de terugtrekkende Engelsen bijna op de hielen; iedere dag haalde hij de vluchtelingen meer in. Proctor kreeg Tecumseh lijnrecht tegenover zich, die dreigde hem met zijn Indianen in de steek te laten als hij blééf vluchten, en tenslotte daagde het opperhoofd na een ruzie de generaal tot een duel uit om uit te maken wie het recht had te bevelen. Proctor ging daar wijselijk niet op in. Hij beloofde steeds halt te houden en slag te leveren, maar hij hield nooit zijn woord. Tenslotte besloot de Shawnee hem werkelijk te dwingen. Hij wachtte tot ze op een terrein kwamen dat hem gunstig voor een slag toeleek, en wist de Engelse generaal zover te krijgen dat deze standhield en bereid was de naderende vijand te bevechten....

Dat alles was gebeurd sinds Tecumseh de leider van de Shawnees was geworden; en deze gebeurtenissen hadden zijn leven bepaald. Nu, de avond voor het gevecht, voelde hij dat het zijn laatste gevecht zou worden. Daarom had hij zijn fraaie generaalsuniform uitgetrokken en nu kleedde hij zich in de eenvoudige herteleren kleding van zijn volk, want hij wilde zijn laatste strijd als Indiaan strijden.
Zo verscheen de generaal voor zijn manschappen, met leren mocassins en beenbedekkingen, met een gordel van bevervel en naakt bovenlijf.... Een merkwaardige generaal. En die nacht sprak hij zijn vertrouwelingen toe. „Broeders, krijgers," zei hij zacht, „we zullen ons morgen in een gevecht begeven dat mijn laatste zal zijn — mijn lichaam zal op het veld achterblijven...."
Toen hij daarop naar zijn tent terugkeerde, bleef hij bij het binnentreden verstard stilstaan. In het donker zat iemand onbeweeglijk op hem te wachten.... Langzaam wenden zijn ogen aan het donker en hij herkende de man. Het was Tenskwatawa. Lang staarde hij zijn broer aan, die zwijgend wachtte, en allerlei gedachten schoten door zijn hoofd — de vreugdevolle jaren, de nederlaag aan de Tippecanoe, de treurige jaren van verloren strijd.... Eindelijk vroeg hij: „Wat brengt Tenskwatawa hier?"
„Een voorgevoel...." luidde het antwoord.
Lang keken beide mannen elkaar aan.
Toen trad Tecumseh op zijn broeder toe. „Ik weet het," zei hij, „ook ik heb dat voorgevoel. Laten we ons verzoenen nu ons nog slechts de dood wacht...."

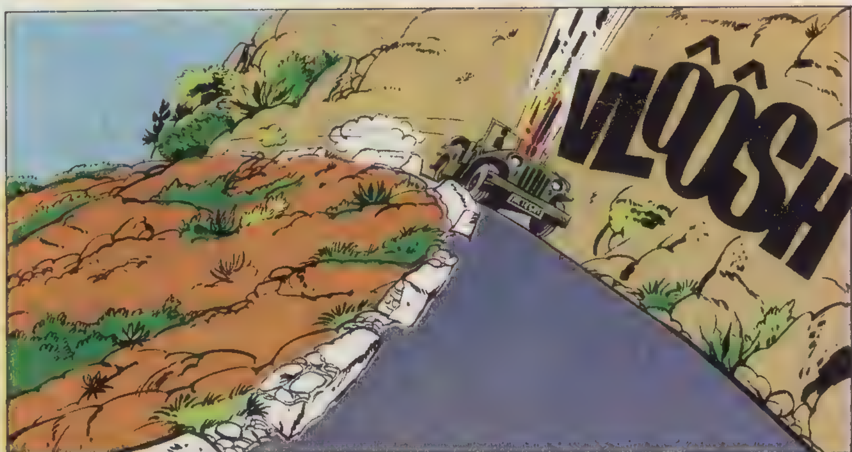
De dag daarop, de 5e oktober van het jaar 1813, bij de zogenaamde slag aan de Thames, vluchtte Proctor al bij de eerste schoten en werd de strijd door de Engelsen en hun Indiaanse hulptroepen definitief verloren. Tecumseh, de Bergleeuw — de grootste Indiaan aller tijden, de Shawnee die van een Indiaanse Vrijstaat droomde — sneuvelde, en met hem faalde het laatste belangrijke verzet van de Indianen.

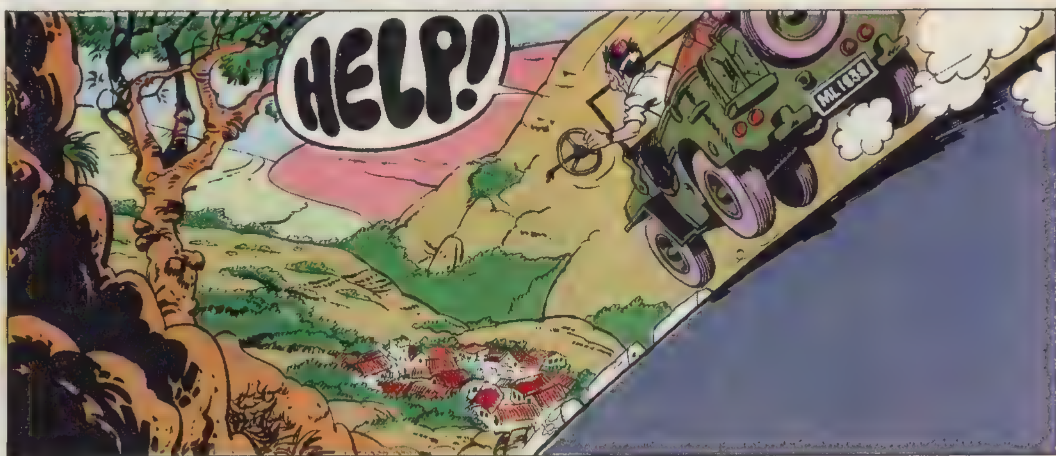
AGENT 327

Tijdens 'n vakantie in Zuid-Frankrijk wordt Agent 327 bewusteloos geslagen door dr. Mayhe's handlangers, die in zijn jeep dan kalm 'n bom verbergen

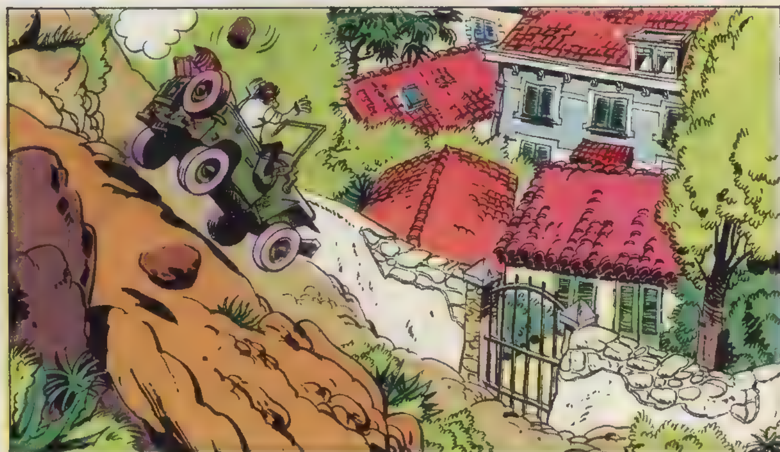

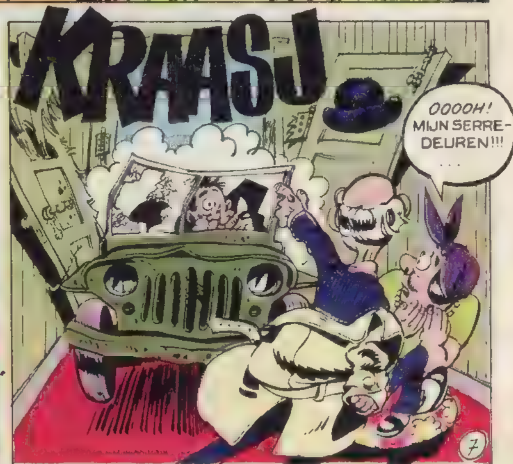

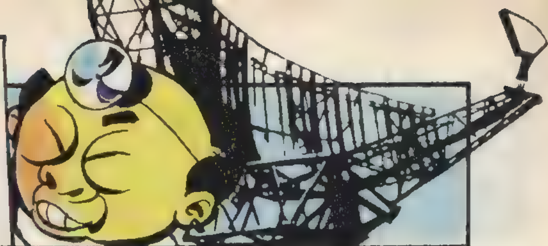

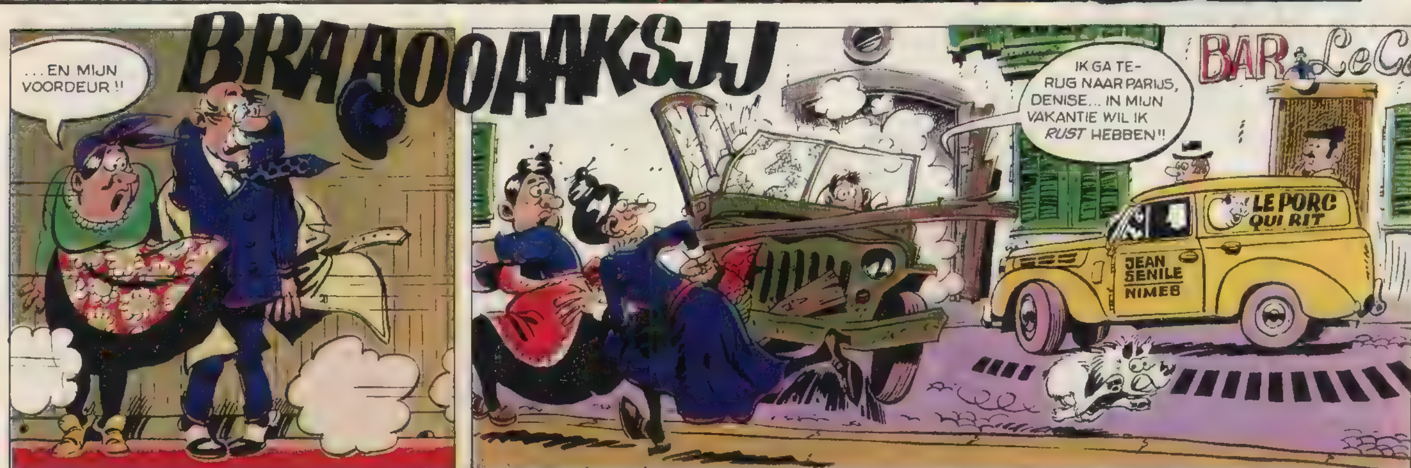

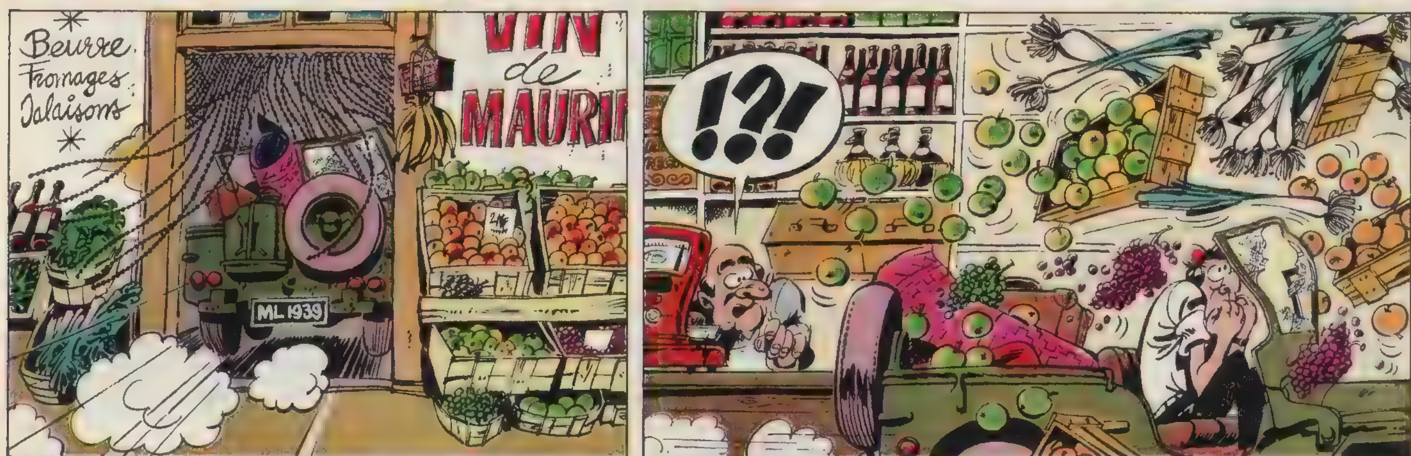

NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Mawbe)
OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
zie Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

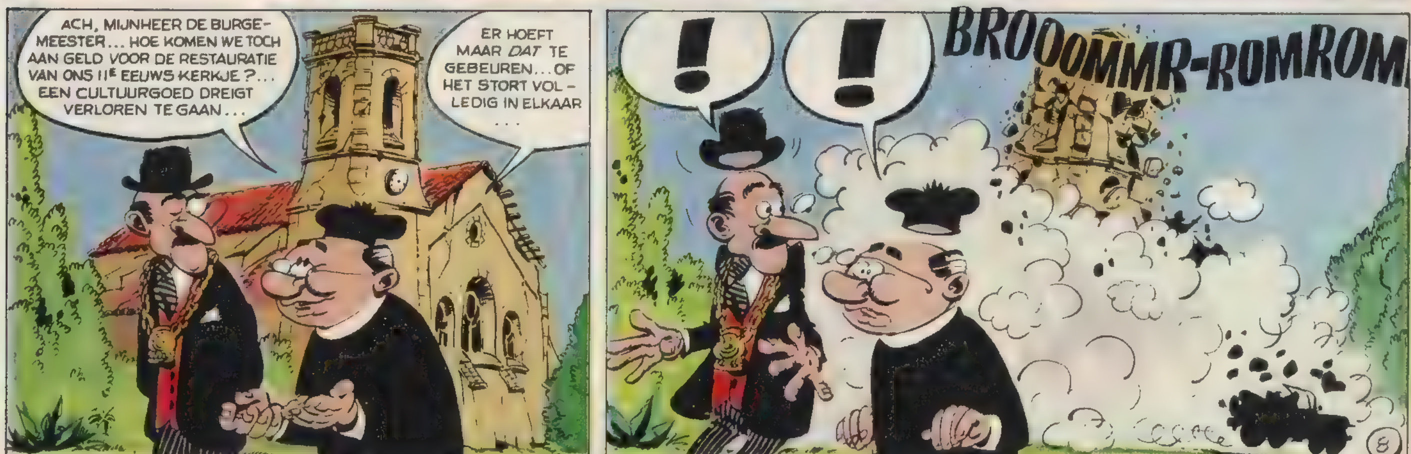
DUPLICAAT

WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Sir Henry Williamson heeft het beroemde sieraad van Marie Antoinette ontdekt en

TERWIJL BLAKE DE ACHTERTRAP AFRENT, SLUIPT MORTIMER OVER DE STATIETRAP NAAR BENEDEN.... EN DAN ZIET HIJ....

DE JUWELIER IS IN EEN WANHOPIG GEVECHT GEWIKKELD MET ALS INSPECTEURS VERMOMDE INDRINGERS....

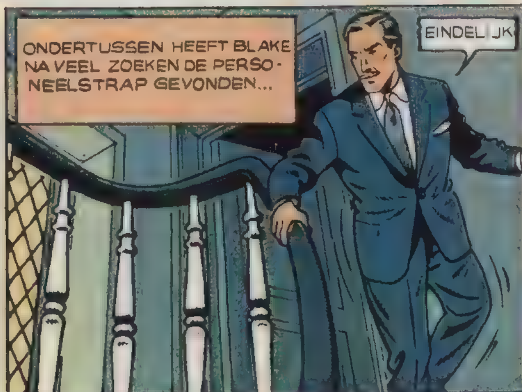

OP DAT MOMENT WORDT ER AAN DE VOORDEUR GEBELD....

...DE INDRINGERS SLEPEN HUN SLACHTOFFER AL DE BINNENPLAATS OP!

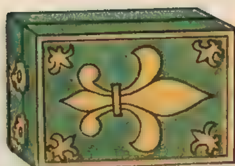

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

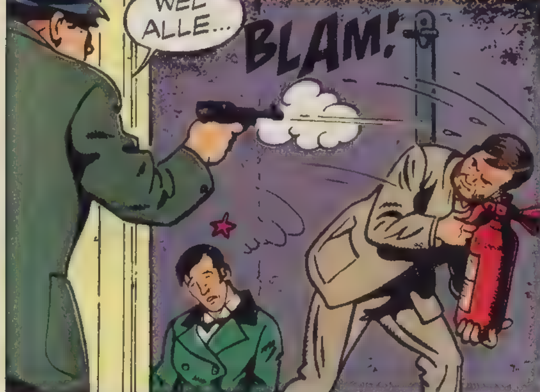
BLAKE EN MORTIMER

wil het aan Koningin Elizabeth van Engeland ten geschenke geven. Maar op 'n avond wordt het op sensationele manier gestolen!

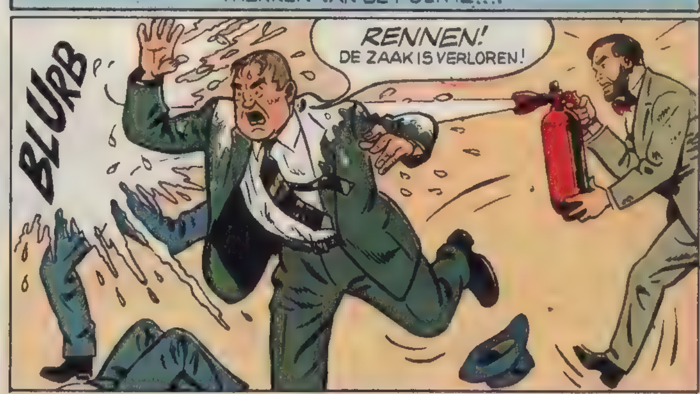

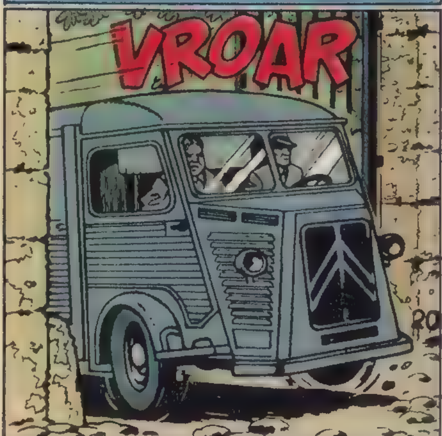

1968 Ed. Lombard

VOLGENDE WEEK: *TELEFOON VOOR DURANTON*

Het is vreemd dat Frankrijk nooit heeft meegeteld in de popscène. Franse beatgroepen bestaan helemaal niet, of nauwelijks. Dat bewijst ook wel het feit dat, toen onze eigen Outsiders in de Franse club La Locomotive optraden, de Franse blitzkikkers hun ogen uit stonden te kijken. Maar nu zijn Les Charlots er, vroeger begeleiders van Antoine en nu zelfstandige hitladderbeklimmers. Ze zien er wel leuk uit, vinden we, en ze dragen gekke kleren en trekken rare smoelen. Voorwaar, op de muziek na, is er niets meer dat een hit in de weg staat!!!

JUNIORDIRIGENT

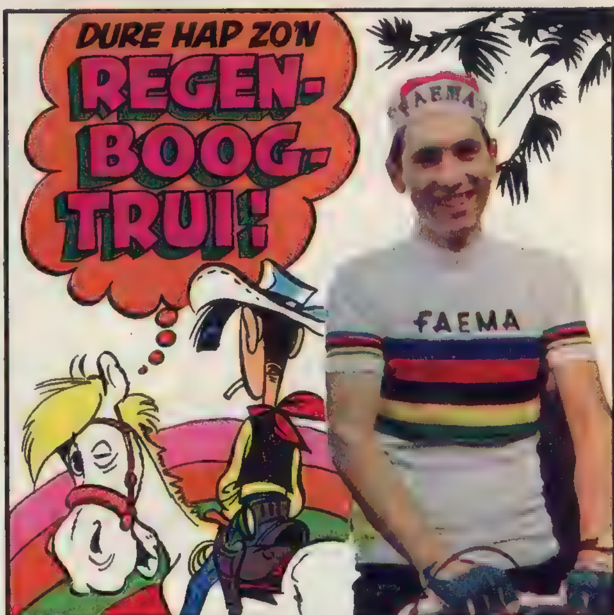
PEP sprak met Oliver Knussen, dirigent van het London Symphony Orchestra bij de uitvoering van de Symfonie no. 1, gecomponeerd door diezelfde Oliver Knussen: een gezet teenagertje, een soort Engels Mozart-jochie. Jawel meneer, 15 jaartjes pas! Een wonderkind? Oliver: „Je moet echt niet denken dat ik 'n genie ben! Ja, ik schrijf al zo'n jaar of tien muziek, 60 werken heb ik al gemaakt, maar je moet het eigenlijk zó beschouwen, dat ik gewoon wat eerder met componeren begonnen ben dan de meeste anderen doen. Sommige mensen vinden mij een muzikale engerd, maar dat is onzin." Nee, een engerd is Oliver zeer beslist niet! Maar muzikáál!

Driehonderd tieners (volwassenen mag ook) zijn er namelijk nodig om de Lockheed L-1011, een beer van een vliegtuig, helemaal af te laden. Tegen de tijd dat de L-1011 de lucht ingaat, zijn die tieners waarschijnlijk brave huisvaders en echtgenotes: Lockheed heeft zijn nieuwste schepping alleen nog op papier staan. Een toekomstige reuzenstraler, die een oplossing is voor het vervoerprobleem, waarmee de VS beslist te kampen krijgen.

Een ernstige rugblessure dwong Piet Kruiver (met pruikje) vroegtijdig afscheid te nemen van zijn sport. De 30-jarige Zaankanter diende in zijn woelige loopbaan 5 verenigingen: KFC, PSV, Lanerossi (Italië), Feijenoord en DWS. Kruiver schat dat hij in zijn 14-jarige carrière zo'n 700 doelpunten heeft gescoord! PEP betreurt het dat blonde Piet van onze velden is verdwenen. We zullen met weemoed aan zijn spectaculaire acties en zeer fraaie goals terugdenken.

't Zit zo: een wereldkampioen mag de naam van zijn fabriek op z'n regenboogshirtje dragen tot het volgende kampioenschap. TENZIJ HIJ TUSSENTIJDS VAN MERK VERANDERT! En dat nu heeft Eddy Merkcx gedaan: hij is overgestapt van Peugeot naar het Italiaanse merk Faema. Omdat hij tòch het (nieuwe) merk blijft dragen, betaalt hij per wedstrijd een fikse boete. Faema betaalt . . .

We zijn benieuwd wat er allemaal terecht komt van Toon Hermans' plannen om de Amerikaanse sjobisnis plat te krijgen. Na zijn show in Canada medio september, zal Toon dan eindelijk Broadway-waarts tijgen. Na ettelijke jaren (mogen we wel zeggen) van intensieve voorbereiding. Dat wel, maar we hopen toch dat Toon niet te optimistisch is. Er zijn méér topsterren in de USA ten onder gegaan.... Niet te hopen overigens dat Toon in zijn hemd komt te staan, zoals op de foto. Wel een fráái hemd, overigens....

Paul Mc. Cartney schreef zijn Lucy in the Sky with Diamonds (naar verluidt) nadat John Lennons zoon Julian van school thuis kwam met een tekening waarvan hij zei: „Dit is Lucy in de lucht met diamanten...."

SPEURDERS GEVRAAGD!!

DROMEN DIE DE DOOD BRENGEN

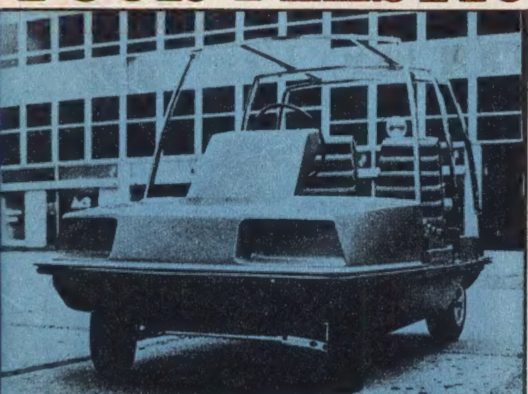
Prijswinnaars van „speurders gevraagd" PEP 13.

HOOFDPRIJS:

P. G. Beumer, Veedijk 6, Ottersum. P. G. won 't origineel van de voorplaat van PEP 13. Proficiat P. G., maar PEP houdt meer van volle voornamen dan van P. G. en zo!

EERSTE PRIJS: David Groot, Willem Eggerstraat 16, Purmerend. David gaf zijn oplossing in een schitterende illustratie, waarvoor hij de originele Wesseling bij 't verhaal krijgt.

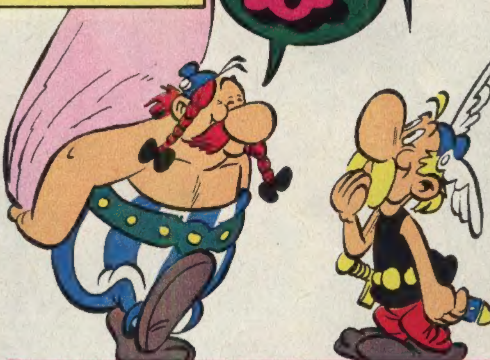
PUUR PLASTIC

Voilà de Optima, 'n puur plastic toekomstdroompje van twee Zweedse leerlingconstructeurs. Batterij-aandrijving, onverbeterlijk uitzicht, met schuim gevulde anti-knalbanden. Leuk om er met je vriendinnetje in te rijden, dan is er nog eens wat te zien!

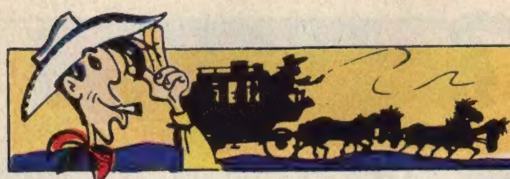

Misschien wordt 't vervelend, maar we moeten het nòg 'n keertje kwijt: Volendam is 'n eigenaardig dorp. Niet zozeer omdat pofbroeken en middeleeuwse klederdrachten er, alle stormlopen van de grillige mode ten spijt, niet ùit te roeien zijn, maar meer omdat Volendam, klein als het is, er steeds weer in slaagt grootse dingen te presteren. Wat dacht je van „Volendam", de voetbalclub? Wat dacht je van de Volendamse beatbands (The Cats bijv.), van het ook buiten onze grenzen vermaarde Operakoor, wat dacht je van de turnvereniging „Mauritius", die aan de lopende band nationale keurturners levert? Wat dacht je van turner Peter Karregat de (inmiddels) 19-jarige rasechte Volendammer die de jeugdtitel-1968 op verbluffende wijze behaalde? Prestaties meneertje, allemaal prestaties. Niet dat Volendam er warm voor loopt hoor, ze zijn daar aan 't IJselmeer zó aan overwinningen gewend, dat geen mens er nog echt enthousiast voor kan worden. Behalve (in dit geval) Peters moeder dan, die maar wàt trots is op haar zoon: „Het is toch wat, om Nederlands kampioen te worden! Ik ben blij voor Peter, en ik ben blij dat hij aan sport doet, dat is toch veel beter dan langs de straat hangen." Peter zelf is natuurlijk ook enthousiast: „Ieder weekend, als we geen wedstrijden hebben tenminste, oefen ik acht tot negen uur. En dan nog vier of vijf avonden door de week, dat zijn iedere keer lessen van twee uur. We hebben 'n boel goede turners, kernploegturners ook, we leren ontzettend veel van elkaar. Lekker sportief, we zijn soms rivalen, dat kan niet anders, maar we hebben 'n fijne ploeg. Volendam levert zeker weer eens 'n Nederlands kampioen, geloof maar!" We geloven het. We geloven ook dat die kampioen best eens Peter Karregat kan gaan heten.

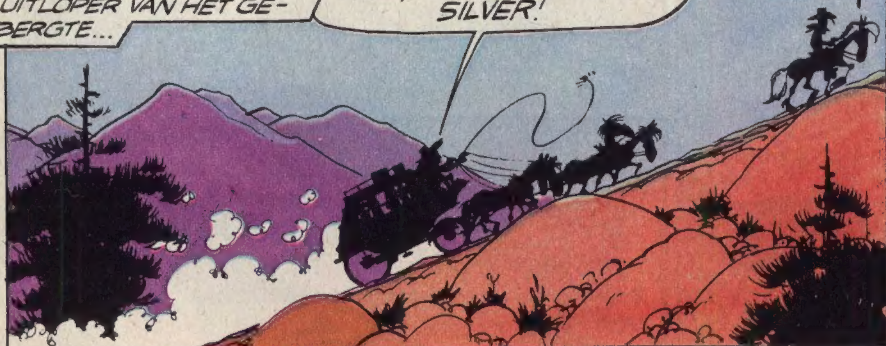

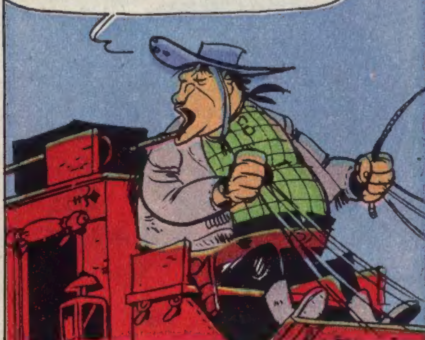

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

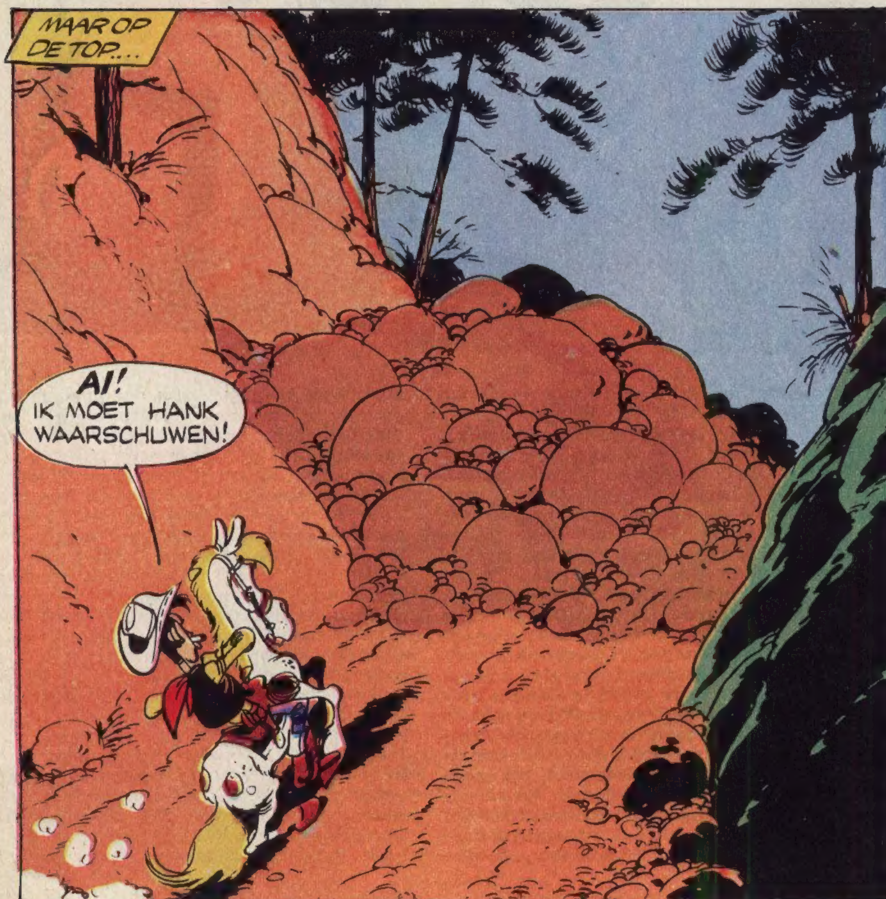
DE

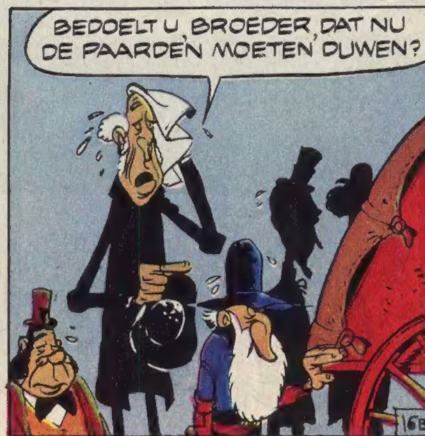

POSTKOETS

Het goud in de postkoets trekt bandieten aan als een strooppot vliegen. Maar wat de desperado's proberen, Lucky Luke blijkt uitstekend vliegen te vangen.

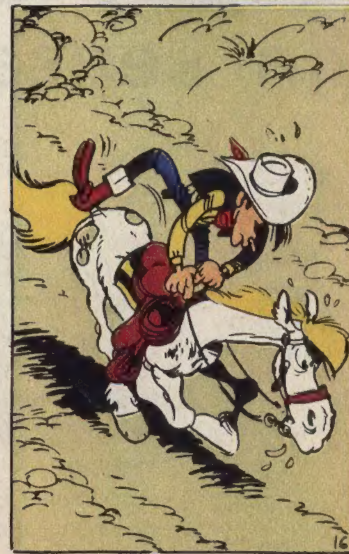

WORDT VERVOLGD

KIJK ER IS EEN DIER IN DE VAL GELOPEN; 'T IS ONTSNAPT

LATEN WE SNEL OPZOEKEN WAT HET IS. KIJK OP MIJN SCOUTS.

'T IS EEN JONG HERT... KOM MEE, ER ACHTER AAN.

IK HEB HET! 'T ZIT WEÊR GEVANGEN.

'T IS GEWOND

IK BLIJF HIER, GA JIJ DE BOSWACHTER HALEN.

UITSTEKEND.... JULLIE HEBBEN VANDAAG JE GOEDE DAAD WEER GEDAAN

DANK ZIJ MIJN SCOUTS

VRAAG OOK DIE MACHTIGE SCOUTS, MET GEHEIM KOMPAS EN ZOLEN MET DIERENSPOREN.

G4 SCOUTS schoenen zijn sensationeel en avontuurlijk

met geheim kompas

Scouts zijn typisch schoenen voor stoere knapen, voor jongens die het leuk vinden sporen achter te laten. 10 Verschillende dierensporen staan onder elke zool, en er is een geheim kompas in de hak van de schoen ingebouwd. Jongens die van avontuur houden zetten Scouts bovenaan op hun verlanglijst. Verkrijgbaar in hoge en lage modellen. Weet je niet wie de Scouts-leveranciers in je woonplaats zijn? Vul dan nevenstaande bon in, dan ben je zeker op 't goede spoor.

BON : op briefkaart plakken en sturen aan **G4 Scouts, postbus 600, Eindhoven.**

Stuur mij s.v.p. het dichtstbijzijnde adres van de Scouts-leverancier in mijn woonplaats.

Naam : ....

Adres : ....

Plaats : ....